

Takk for stipend og muligheten til å besøke International Journalism Festival i Perugia!

Jeg vil beskrive «festivalen» litt som Arendalsuka, der man går mellom en rekke ulike bygg og hører på ulike foredrag og debatter. Totalt sett var det et fint opplegg, selv om det var noe varierende kvalitet fra event til event. Foredragssalene var uansett stort sett forrykende fascinerende, i historiske storslåtte omgivelser.

En høyde for meg var et konkret foredrag om datasenter-industrien, som er et tema jeg også pirker litt borti i Norge. I Perugia var dette foredraget særlig med utgangspunkt i Brasil, men det viser seg fra både panelet og fra spørsmål fra salen at både søramerikanske og europeiske journalister deler mange av de samme utfordringene når det kommer til å pirke borti i dette.

Likeså, og nært beslektet, var jeg fan av foredrag som stilte kritiske spørsmål rundt store teknologiselskapers dominans, og også stilte kritiske spørsmål til kunstig intelligens. Med det sagt var det også mange foredrag som hyllet kunstig intelligens, så det var en balansert konferanse på det området. Jeg har også latt meg fascinere av nye presentasjonsteknikker, der noen land (som Tyskland og flere andre) nå leverer journalistikk fra teatererscenen. Det er fascinerende.

Så var det også en del foredrag med litt lavere kvalitet. Det vil si, det kan hende temaene var interessante, men i noen saler var lyden svært dårlig. Og noen paneler var, for å si det rett ut, ikke så inspirerende å høre på, med monotone fortellerevner og lav grad av innlevelse og energi. Noen foredrag ga på forhånd inntrykk av å være konkrete, men viste seg å være mer «meta».

Dette var vanskelig å forutsi fra foredrag til foredrag, og så var det slik at om du først hadde valgt et så var det ikke nødvendigvis bare å bytte til en annen sal. Det var nemlig også betydelig kø utenfor foredragssalene. Stort sett så kom man inn om man var klar ved starten av et foredrag, men kom ikke nødvendigvis inn som etternøler.

Det var også tilfeller der det rett og slett var fullt, selv om man var aldri så tidlig ute. Ja, ganske sammenlignbart med nevnte Arendalsuka der, altså. Men her fant jeg et hack, der jeg i så fall satte meg på en benk utenfor og hentet opp live Youtube-feed fra andre saler og tunet meg inn et interessant erstatningsforedrag.

Jeg vil gi en sterk firrer på terningkast. Særlig positivt er det at festivalen er gratis, og det eneste man betaler for da er bosted og reise. Da kan man få til å dra dit for under prisen av en Skup-billett.

Men jeg vil råde andre som skal reise dit å bestille bosted tidlig - og da aller helst i selve gamlebyen. Jeg bodde ved togstasjonen, som forså vidt var greit og flott, men kveldsreisen ned fra gamlebyen der konferansen fant sted var mer komplisert og gjorde at jeg gikk glipp av kveldsarrangementer i det store og hele.

Til å booke bosted brukte jeg Airbnb. Hotellmarkedet var bare å gi opp, det var støvsugd av andre reisende og det som var igjen på tidspunktet jeg bestilte kostet tusenvis per natt.

Det tar tid å reise fra Roma / flyplassen til Perugia. På reisen til var det tre seige kveldstimer i busstur, men til gjengjeld med konferansens egen oppsatte buss som gikk direkte. For å komme tilbake i retning av Roma fant jeg en gunstig avgang med tog. Det går flere tog, noen som tar ganske lang tid - men noen som går direkte og tar i underkant av tre timer.

Av andre konkrete tips til andre som vil teste ut Perugia: Med 50+ engelske foredrag å velge mellom på de mest hektiske dagene hjalp det å lese gjennom programmet i god tid på forhånd

og blinke seg ut 1-3, og helst ett, foredrag per time og bare sette disse i egen kalender. Til tider en knallhard prioritering. Det er også en fordel å gå opp Perugia før det starter, for å ha en viss pekepinn på hvor alle konferansesalene er, for slik å kunne ha en kvikk overgang for å få sikret seg plass. De fleste er samlet på ganske et lite område du går på et par-tre minutter, mens noen lå litt lenger unna. Hotel Brufani er en slags hovedhub.

Foruten meg var det flere nordmenn til stede. Jeg kom i prat med, og spiste en middag med, to fra Budstikka, som også var på stipend-reise. Og så også flere andre jeg har sett før, samt overhørte en del norsk «gatelangs».

Hilsen

Leif Martin Kirknes,

Bladet Nettverk (LO Media)